

goslovljanju zastave. Zastava ima na jedni strani podobo, predstavljajočo prečisto Devico Marijo, slika na drugi strani predstavlja sv. Alojzija. Izmed trakov jeden ima napis »Spomin na cesarjevo petdesetletnico, 1848 do 1898«, a drugi naznanja, da je zastavi lastnica »Narodna šola na Cvenu«. Določilo se je bilo, naj bi se zastava blagoslovila in soli izročila na svetek Marijin, dne 8. septembra. V predvečer tega dneva in pa na praznik sam so se glasili topiči ter vabili k slavnosti. Vesnica Cven se je opravila praznično. S hiš so vihrale zastave avstrijske in slovenske. V šolskih prostorih so se zbrali učitelji z učenci. Šolarji so se razvrstili v procesijo ter korakali med čednimi hišami na drugi kraj vasi, kjer se nahaja lična cerkva. Pred dečki se je nesla cesarjeva podoba, pred deklicami pa nova zastava. Za mladežjo svirala je godba, za godci stopali so domači ognjegasci s svojo zastavo, za njimi sledilo je dosti drugega občinstva. Služba božja začela se je ob deveti uri. Po službi božji šli smo iz kapele v senco. Tukaj je bil pripravljen gledališki oder za male diletanse, ti so predstavljali igro »Cesarjeva podoba«. Predstavo in petje je vodil spretno gospod učitelj Šijanec. Nato je g. nadučitelj Pušenjak v malone celo uro trajajočem govoru lepo razlagal žitje in bitje našega vladarja. Zatem nas je godba peljala nazaj k soli. Kaj pa smo tu našli? Vrle gospodinje so pripravile primeren obed za drobne goste. Slavnost se je zares sijajno obnesla. Saj je pač tekmovalo vse: gospodje učitelji, krajnošolski svet, posamezni gospodarji, vsakdo si je prizadeval, da po svojih močeh prispeva k izredni slavnosti. Vsem prisrčna zahvala! Zvečer so nam pripravili domači gasilci kratkočasno zabavo.

Dunaj. (Naši poslanci.) Kakor ste Vi in tudi »Domovina« poročali, razglasila se je cesarjeva zahvala avstrijskim narodom za sočutje povodom cesaričine smrti v Mariboru in Celju samo v nemškem jeziku. To krivico je drž. poslanec Žičkar spravil tudi pred državni zbor ter stavil s svojimi tovariši do ministerskega predsednika naslednje vprašanje: Zahvala cesarjeva od 16. sept. t. l. se je v Celju in v Mariboru objavila samo nemškem jeziku. Ker pa v obeh mestih prebivajo zraven Nemcev tudi Slovenci in sicer po zadnjem ljudskem štetju v Celju zraven 4452 Nemcev 1577 Slovencev torej več ko 26 odstotkov vsega prebivalstva in v Mariboru zraven 15.950 Nemcev 2653 Slovencev torej več ko 13 odstotkov vsega prebivalstva in ker so Slovenci v teh mestih ravno tako kakor Nemci izražali ogorčenje nad groznim činom, bila bi dolžnost politične uprave, da se cesarjeva zahvala razglasi tudi v slovenskem jeziku.

Ker se je z navedenim ravnanjem slovensko prebivalstvo v dotičnih mestih globoko žalilo, dovolijo si podpisani poslanci ministerskega predsednika vprašati: Ali je gospodu predsedniku znano, da se je v nemško-slovenskih mestih Mariboru in Celju cesarjeva zahvala od dne 16. sept. priobčila samo v nemškem jeziku? Kaj misli ukreniti, da se preprečijo taki za Slovence žaljivi slučaj in da se v bodoče vsa politično važna naznanila objavljajo v obeh deželnih jezikih?

Velenje. Pri nas v Velenju se najbolj postavlja neki trebušni možicelj, katerega po domače imenujemo tudi »Bierfassel«. Le ta plodoviti kulturonošec se je naselil pred nekaj leti v poprej mirnem trgu in začel je svoje delo, sejati namreč prepričani med tržani in razlagati evangelij svojega idejela Schönererja. Kakor moramo soditi po prejšnjem obsegu njegovega trebuščka je ta posel precej dober, ker baje nosi mnogo dohodkov. Zadnji čas uganja ta oseba sport, da napada mirne ljudi nasprotnega mišljenja, ker nočejo v njegov rog trobiti. No če hočeš, dragi Bierfassel, na tak način razširiti nemško kulturo, motiš se pač grozno; kaj li ne veš občnega mnenja o sebi, da si na umu boldan in da trpiš na Grössenwahn, kakor pravijo Nemci? Saj

vendar predstavljaš smešnost v najširšem pomenu besede in saj se ti vendar tudi posmehujejo tvoji najboljši prijatelji, ko ti korakaš in Ausübung deines Amtes prav kokljasto »eins zwai« in še se zaderiš iz hripavega grla hreščeči »Heil und Čik! Bierfassel! Kam blodeš? Obrni se in poboljšaj se! Zadnji čas! Še mnogo oseb je, ki bi rade posnemale poprej imenovani vzor, katerim pa nasvetujemo, da se naj raje lotijo svojega zanemarjenega gospodarstva, kakor da se šopirijo tu na slovenski zemlji na za Slovence krivičen način. Drugače bode njim in njihovem gospodarstvu zatrobila nesrečna trobenta! Slovenci, vi pa bodite jedini, stojte na braniku svojega jezika trdno in zavedajte se slovanskega gesla: Svoji k svojim. Kupujte v Velenju samo pri g. Lager-ju po domače Mahanu, hodite v gostilno samo h g. Ježovniku in Skazi sploh nesite Vaš denar, bodisi jeden vinar ali več, samo zavednim Slovincem. Saj imate svojega krojača Sarka, svojega čevljarja Povha, mesarja Ježovnika, ki bodo Vam za vaš denar dali gotovo tudi dobro blago. Na tak način pokazali se bode te gospodarja na svoji zemlji, moža korenjaka, ki se ne da od vsakega zaničevati in od tuca voditi. S tem činom stopili bode te našim zagrizencem na prste, da bodo pobrali svoje malhe in jo pobegnili tja, kamor jih vlečejo že dolgo časa njihove težnje, tja v blaženi raj!

Razne stvari.

Domače.

(Rojakom.) V zadnjem času se slišijo zopet vedno bolj pogosto opravičene tožbe, da se Slovincem v različnih uradih krati jezikovna ravnopravnost, in da se njihove jezikovne zahteve od uradnikov ne upoštevajo dovolj točno ali pa celo prezirajo. Da se vsaka taka nepostavnost primerno kaznuje, prosimo svoje rojake, da nam v bodoče vsak nepostaven čin in tudi vsako neumestno opombo, kateregasibodi Slovincem neprijaznega uradnika nemudoma javijo. Mi bomo potem izročili vsako tako zadevo našim poslancem, da oni v dotičnih ministerstvih dostojno osvetlijo ravnanje jim podrejenih uradnikov. Toda poročati se nam mora popolnoma natančno in resnično, da se poslanci ne osmešijo v ministerstvih s svojimi pritožbami. Tudi v osebnostnih zadevah pri preseljevanju in nastavljanju uradnikov radi posredujemo med rodoljubi in poslanci. Rodoljubi naj pazijo na gibanje osebja pri raznih uradih, naj nam kar najhitreje poročajo o vsakem premeščenju ter nam pravočasno izrečejo svoje želje. Mi bomo njih želje spravili na pravo mesto! Rodoljubi, pazite torej na vsej črti!

(Ubogidijaki.) Ravnokar zopet izvemo, v kaki revščini živi letos mnogo dijakov. Nekateri majhni fantje po tri dni v teden nimajo celo nobene hrane. Živijo se le od kruha, ki jim ga dajejo opoldne bogoslovci. Dečko, ki se uči, ki raste, ki se še razvija duševno in telesno, nima zadostne hrane, mora gladovati. To je britko! Kdor ima usmiljeno srce, naj daruje nekaj, če tudi malo, za našo dijaško kuhinjo. Naša uboga, stradajoča mladina bo hvaležna za vsak majhen dar.

(Osebnavest.) Deželni poslanec in odvetnik v Ljutomeru, g. dr. Fr. Rosina se je te dni v Gradcu poročil z gospico Lino Robičevo, hčerjo deželnega odbornika in drž. poslanca gosp. Fr. Robiča. Na mnogo sreče polnih let!

(Sv. Marko niže Ptuj.) Sinoči, dne 4. oktobra ob 11. uri je po kratki bolezni umrl gospod Martin Šlajnc, nadučitelj v pokoju. Rajni je bil starosta učiteljev na slov. Štajarskem ter se je narodil v Ljutomeru, dne 31. decembra 1804. Služboval je v Ljutomeru, Spielfeldu, v Ormožu in od 1. maja 1830 pri Sv. Marku. Z odlokom vis.

gubernija od dne 3. febr. 1831 stalno nameščen deloval je potem pri Sv. Marku 40 let. Dne 1. nov. 1871 je stopil v pokoj. Naj počiva v miru!

(Dr. Lav. Gregorec) je v rezkih besedah vprašal (interpeliral) pravosodnega ministra, ali mu je znano, kako se pri sodiščih v Mariboru, Celovcu in Marenbergu nastavlja skoro izključno nemški uradniki in kako sta se na čuden način nastavila v Ljutomeru in Železni Kaplji nemška notarja ter zahteval od njega pojasnila in opravičenja. Radovedni smo že na ministrov odgovor.

(Sv. Tomaž pri Veliki nedelji.) Naš dekan in župnik J. Caf je obhajal letos 25letnico svojega mašništva. Tem povodom so ga vse tomaževske občine imenovala častnim občanom, da mu izkažejo s tem svojo ljubezen.

(Iz Kozjega) nam pošiljajo sledeči popravek: Ni res, da mene ni bilo na dan zadušnice za pokojno cesarico v cerkvi. Prišel sem pet minut pred začetkom sv. maše v cerkev in odšel še le ta čas, ko je bilo vse končano. S spoštovanjem Aleksander Stiksa.

(Obsojena celjska nemirneža.)

Obsojen je bil te dni znani prusofilski kavarnar Gollitsch zaradi razžaljenja nekega Slovenca na 3 gld. kazni. Proti tej res nizki kazni pa se je vložila pritožba. Nadalje je bil obsojen »junak Oechs« na 15 gld. globe, ker je pri zadnji nemški šolski veselici nad nekim slovenskim uradnikom hotel iskusi svojo vsemogočnost in junaštvo. To je ravno njegova štirinajsta kazen! Pravo plačilo za svoja letošnja junaska dela pa še le dobi. Heil und Sieg!

(Iz Velenja.) O priliki neke veselice je neka učiteljica, ki je Slovincem že davno zoprna, prezrla večino tukajšnjih odličnih oseb, a nasprotno je privabila vso nemškonacionalno gardo, nekega mlinarja, nekega šeparja itd., ki niso sicer v nikakoršnem obziru pripomogli k boljšemu razvoju veselice, a ki so poslej po preobilnem vžitju gratispiva rogovilili na nedostojen način, ker jim je menda patrijotična veselica bodla v oči!

(Iz Konjic) se nam piše: Zadnja številka Vašega lista omenja svečanih zadušnic po naši nepozabni cesarici. Resnici na ljubo bodi povedano, da smo pri tem žalostnem opravilu z opravičeno ogorčenostjo pogrešali tukajšnjega c. k. sod. pristava dr. Zangerja in pa bivšega župana dr. Simonitscha, kateri še vedno med nami s svojim uplivom župani. Zlasti poslednjemu ta odsotnost čudno osvetljuje lice. Grajal je namreč cerkveno predstojništvo, zakaj ob uri pogreba ni dalo zvoniti, a sedaj ga ni bilo blizo. Tam, — g. Simonitsch že ve kje, — kjer se zgražajo nad veleizdajskim Wolfvim početjem in ga obsojajo, tam hoče veljati za poštenega Avstrijca, a kedar pride Wolf ukaželjnih Konjičanov učiti, tedaj ga vidimo na čelu zbranim Germanom, in ko s protiavstrijskim tuljenjem opojeni učenci dvignejo Wolfa na rame, tedaj naš ekščupan ploska in z gromkim glasom hajla, da je strah. Kako že učeni svet tako ravnanje imenuje?

(Občina Slatina) je izročila po drž. poslancu Žičkarju prošnjo do državnega zbora, ki naj z vso močjo dela na to, da se cena soli za živino zniža, in da se po jednaki znižani ceni prodaja v vseh založnih prodajnicah. Kakor izvemo ravnokar, je tudi posl. vit. Berks v imenu vranskega okraja predložil državnemu zboru jednako prošnjo.

(Iz Remšnika) nam pišejo: 3. sept. je pogorela s hlevom vred hiša posestnice Julije Erjavec roj. Placet. Poslopje je bilo l. 1897 na novo postavljeno. Jurij Emerik, nekoliko prismojen fant, kojemu je bila teta, je hotel pri skednju pod stopnicami ose posmoditi, a ker je seno viselo nad osami, je bila kmalu cela hiša v ognju. Na srečo je bila zavarovana za 800 gld. Zopet opomin, da je otrokom treba užigalice prepovedati. Udova je nosila vreče in kar se je dalo iz goreče hiše ter se je zraven hudo opekla.

Bila je že prevedena s sv. zakramenti za umirajoče. Sicer je še živa, vendar hudo trpi. Upanja je malo, da bi okrevala.

(Nemška omika.) Lepa stavba Narodnega doma našim Nemcem ne dovoli mirnega spanja. V mesecu septembru je siloma vlomila v Narodni dom pijana nemška druhal, med kojimi so se nahajali nek nemški odvetnik, nek mariborski občinski svetovalec, nek c. kr. poštni asistent in nekaj po stanu od teh gospodov sicer različnih, po omiki in mišljenju jim enakih barab. Ko so prišli na balkon, peli so tamkaj velikonemške pesni ter govorili Slovincem smrtne govore. Ko pa so izpraznili zakladnice svojega duha, storil je naš občinski svetovalec nekaj raz balkona, pri katerem poslu še se vsak tudi najbolj neolikan in priprost pastir skrije kam za kako drevo. Glejte tukaj zopet visoko stopinjo nemške omike! — Pred kratkim se je izvršil nov napad na Narodni dom. Nekaj mestnih barab se je zbralo pred stavbo ter metalo v njo kamenje. Gotovo bi nikdo ne zvedel za napadovalce, da ni jednega zgrabil sosedov pes ter ga držal tako dolgo, da je prišel zraven policaj ter ga odgnal v zapor.

(Slava!) Prošnjo na dotična c. kr. ministerstva za nadsodišče in slovensko vseučilišče v Ljubljani, za slovenske napise, slovenskega zmožne uradnike in slovensko klicanje postaj na novi železnični progi Spodnji Dravograd Velenje so do sedaj vložili: okrajni odbor Slovengradec, in vrle občine: Podgorje, Golavabuka, Šmartin, Lehen, Pameče, Št. Jan pri Spodnjem Dravogradu, Stari trg. Za slovenski poštni pečat in slovenske napise pri pošti v Slovengradci so prosili okrajni odbor v Slovengradci, in občine: Golavabuka, Stari trg, Lehen, Šmartin, Pameče, Podgorje; za slovenski pečat in napise pri pošti Meža pri Dravi je prosila občina Št. Jan pri Spodnjem Dravogradu. Čast takim občinam!

(Iz dravske doline) se nam piše: Ker so učiteljska mesta v Marenbergu, Vuhredu in na Muti izpraznjena, moral je okrajni šolski svet v Marenbergu, kateremu načeluje gosp. Zoff iz Slovengradca, predložiti za novo nastavljanje terna-predloge. In kako so izpali ti predlogi? Za Marenberg je prišel na prvo mesto nek nemškonicionalen učitelj iz Koroškega, rojen Korošec, Štajarce pa so potisnili nazaj. Za Muto se je djal na prvo mesto nemškonicionalen učitelj, ki je bil med dvema letoma kazenskim potom prestavljen iz marenberskega okraja in kateri še torej po postavi sedaj niti ne sme prositi za prestavo. Za Vuhred pa se je postavil na prvo mesto mlad nemškonicionalen učitelj, čeprav so ž njim vred prosili za to mesto starejši, sposobnejši in zmernejši tovariši!

(Iz Poljčan) smo dobili naslednje poročilo: Kakor veste, imamo v našem občinskem odboru slovenskega župana in slovensko večino. Takoj v prvi seji je sklenil novi odbor, da bo uradoval samo slovenski. Slava mu! Od prejšnjega odbora pa smo obdržali še občinskega tajnika. Zavoljo njegove

starosti ni drugače kazalo. Poboljšali smo mu tudi mesečno plačo s pogojem, da bo zanaprej samo slovenski uradoval. Če bo ubogal navodila občinskega odbora, ga obdržimo, če pa še bo vedno kazal veliko ljubezen do nemščine, kakor zadnjič z nemško pisano pobotnico za svojo mesečno plačo, potem pa naj nasledke sam sebi pripiše.

(Postne razmere.) Ker poštno ravnateljstvo Slovincem usiljuje nemške poštne uradnike, stavlja je drž. poslanec Žičkar s tovariši do trgovskega ministra naslednje vprašanje: C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Gradcu ima navado, da nemške uradnike, ki niti besedice niso zmožni slovenskega jezika, nastavlja na slovenskem Spodnjem Štajarju, a slovenske uradnike, ki bi radi z veseljem služili v domovini, pošilja v nemške gornještajarske kraje. Imena so na razpolago. Da se s takim ravnanjem ne ugoti ne prebivalstvu ne uradništvu, da sa čutijo neprijetno prizadete Slovinci in Nemci, je samoumevno. Vsled tega razloga si dovoljuje podpisani vprašati gospoda trgovskega ministra: Ali je minister voljen poskrbeti, da ga o napominjeni zadevi c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo natanko pouči? Ali je minister voljen poskrbeti, da se v slovenskih in slovensko-nemških krajih nastavlja poštne uradniki oziroma odpravitelje, ki so zmožni slovenskega jezika? Ali hoče tudi potrebno ukreniti, da se slovenski uradniki, ako sami ne izrazijo druge želje, nastavlja v svoji slovenski domovini. J. Žičkar in 20 tovarišev.

(Okoličanska šola) za Karčevino-Leitersberg se je včeraj slovesno blagoslovila. Cerkevno opravilo je imel kanonik in dekan Jak. Bohinc, ki je navzoče ogovoril tudi v slovenskem in nemškem jeziku. Istotako je nadzornik in ravnatelj Schreiner govoril v slovenskem in nemškem jeziku. Poslopje je lepo in prilično, za kar gre pred vsem zahvala nadučitelju Neratu.

(V Vuhredu) se je zborovanje Ciril-Metodove podružnice vršilo jako lepo. Posebno krasno sta govorila dr. Pipuš iz Maribora in A. Keček iz Mute. Natančnejega poročila pričakujemo.

(Za ogrske Slovence) so mi tekom poletja poslali naslednji gg. knjig: Dragotin Lončar, modroslovec v Lukovici na Kranjskem 26 knjig, nekaj časnikov in 38 izvodov knjižice »Sol nam dajte!«; Ivan Drašler v Drašici pri Borovnici na Kranjskem 10 knjig in več letnikov slov. časnikov, P. Hijacint Šalamun, kapucin pri sv. Križu na Goriškem 4, skrbni Jožef Medved, cerkovnik pri D. M. v Puščavi zopet 82 in č. g. Fr. Lom, kaplan v Šoštanji 9 knjig. Srčna hvala za te lepe darove! Prosim še več za ogrske pa tudi za obmejne Slovence. V svrhu ustanovitve ljudskih knjižnic ob jezikovni meji še potrebujem mnogo knjig. Nadaljnje darove vsprejema Fr. Sal. Gomilšek, kaplan v Jarenini, žel. postaja Pesnica.

Društvene.

(»Katoliško tiskovno društvo.«) Dne 12. septembra t. l. je imelo imenovano društvo svoj 15. občni zbor v prostorih »dijaske kuhinje«. Vdeležilo se ga je 24 udov, lepo število, kakoršnega pri občnem zboru še ni bilo. Poročilo blagajnikovo in tajnikovo se je vzeb s pohvalo naznanje. Iz njega smo se prepričali, da deluje društvo jako marljivo in plodonosno in da stoji tudi na trdnih gmotnih tleh. V nov odbor so bili izvoljeni sledeči gospodje, večinoma enoglasno: dr. Ivan Križanič, dr. J. Mlakar, dr. Jernej Glančnik, mag. Fel. Ferk, dr. Martin Matek, dr. Anton Medved, dr. Frančišek Kovačič, Matej Štrakl in Fran Gomilšek; za namestnike pa: Kavčič Jakob, Korošec Frane, Sigl Josip, Zidanšek Josip. Dne 23. septembra bila je prva odborova seja. V njej se je volil predsednikom »tisk. društva«, vlč. g. dr. Ivan Križanič, ki že 18 let nosi z nevtudno marljivostjo težavno predsedniško breme, njegovim namestnikom g. dr. J. Glančnik, tajnikom g. dr. Anton Medved, denarničarjem g. dr. M. Matek in nadzornikom tiskarne sv. Cirila g. Matej Štrakl. K sklepu seje se v imenu celega društva predsednik zahvali odstopivšemu denarničarju, vlč. g. dr. Ivanu Mlakarju, ki je nad 12 let z veliko požrtvovalnostjo opravljal odgovornosti poln blagajniški posel.

(V Konjicah) priredi prihodnjo nedeljo, dne 9. oktobra ob 3. uri popoldne »katol. polit. društvo« skupno s tamošnjim »delavskim podpornim društvom« v svojih društvenih prostorih »besedo« v spomin preblagi pokojni cesarici Elizabeti. Društveniki, kakor prijatelji obeh teh društev se prav vljudno vabijo k temu izvanrednemu zborovanju.

(Kat. slov. politično in gospodarsko društvo s sedežem v Jarenini) priredi prihodnjo nedeljo dne 9. oktobra v prostorih Štefličevih svoj prvi in sicer ustanovni shod s sledečim vspejdom: 1. Pozdrav; 2. Slavnostni govor g. dr. Rad. Pipuša, odvetnika v Mariboru; 3. Razlaganje društvenih pravil; 4. Vsprejemanje udov; 5. Volitev odbora; 6. Poročilo dež. in drž. poslanca g. Fr. Robiča o delovanju v Gradcu in na Dunaju; 7. Slučajnosti. Po shodu prosta zabava s petjem. Začetek ob pol starih pop. Na obilno udeležbo vabi odbor.

(Novo društvo.) Na Polzeli v savinjski dolini se snuje bralno društvo. Pravila so se že predložila.

Loterijske številke.

Gradec 1. oktobra 1898: 60, 25, 38, 84, 63
Dunaj 61, 66, 78, 32, 38

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 glđ. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 glđ. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Priporočba.

G. Alojz Šket, pozlatar v Mariboru, je mnogo popravil in deloma tudi na novo napravil v naši župni cerkvi, kakor altar žalostne M. B. in okvir za novi križev pot. Ker je vse vestno in mojstersko izvršil, ga najtopleje priporočam p. n. občinstvu:

Cerkveno predstojništvo župne cerkve v Slivnici pri Mariboru.

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporočam
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Razne
uradne pečate
najceneje priskrbi
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Cenejše, kakor pri vsakem mizarju se kupujejo pri meni truge.
Lepo lakirane, močne truge od 4 gold. naprej. 1-3

Friderik Wolf,

naprava za pokopavanje mrličev.
V Tegetthoffovih ulicah, 18.
Blumengasse, 10. v Mariboru.

Zahvala.

Ker mi je o mojem godu toliko častik došlo od blizo in daleč, od duhovnega in svetnega stanu, od starih in mladih, od moških in žensk, tako da se mi ni moči vsakemu posebič dostojno zahvaliti, zatoraj naj jim bo vsem skupaj na tem mestu presrečna hvala izrečena. Bog Vas živi!

Mihael Ladinik,

kmet na severnem Pohorju v Kumenu.

Slovo!

Ker mi je manjkalo časa, da bi se bil od svojih znancev poslovil, kličem tem potom vsem srečno in svidanje! Ob jednom naznanim, da je za čas moje odsotnosti prevzel mojo službo pri g. dr. A. Praunseisu g. dr. D. S. Wienecke, američanski zobozdravnik.

Herman Peters,

zobo-tehnik.
Celje, Ringstrasse 9.

Na prodaj

je nova hiša s 4 sobami, veliko kletjo, dvema pivnicama, velikim dvoriščem in vrtom poleg velike ceste. Hiša za vsako obrt sposobna, posebno za prodajalnico ali krčmo. Več pové Jurij Toman, pošta Vinica pri Ormožu. 1-3

Deček,

močen in zdrav, ki ima veselje izučiti se barvanja, sprjeme se takoj v pouk pri Ferd. Strossu v Ptuj. 2-3

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsak dan za zobobolne v lastni hiši: vrtna ulica (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlatom itd., tudi brez potrebe izjemanja, ne ovira žvečenja, ne govorjenja, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin v plinovi veselni narkozi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja. 11-12